

649.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 5 lipca 1928 r.

w sprawie przekazania czynności b. Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie w zakresie administracji drogowej innym organom oraz poruczenia administracji dróg państwowych samorządom na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o zniżeniu Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 40) oraz na podstawie art. 78 i 79 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawa i obowiązki wykonywane przez b. Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie w dziedzinie technicznej i ekonomicznej administracji drogowej przekazuje się, prócz spraw wymienionych w § 2, miejscowo właściwym powiatowym związkom komunalnym, o ile związki te uchwalą i zorganizują administrację drogową na zasadach wskazanych w § 5.

§ 2. Nadzór nad budową i utrzymaniem dróg administrowanych w myśl § 1 oraz spełnianie innych czynności wykonywanych dotąd w dziedzinie administracji drogowej przez b. Tymczasowy Wydział Samorządowy, a w szczególności także administrację kamieniołomów, przekazuje się wojewodom: krakowskiemu, lwowskiemu, stanisławowskiemu i tarnopolskiemu według ich właściwości miejscowej, przy czem ma zastosowanie art. 55 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

§ 3. Personel techniczno-drogowy bitra drogowego b. Tymczasowego Wydziału Samorządowego i okręgowych zarządów drogowych podlegający ustawie o państwowej służbie cywilnej przechodzi do dyspozycji i na etat Ministerstwa Robót Publicznych.

§ 4. Wydatki połączone ze spełnianiem czynności wymienionych w §§ 1 i 2 pokrywane będą z tych źródeł, jakie na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów służyły na pokrycie wydatków związanych ze spełnianiem odnośnych czynności przez b. Tymczasowy Wydział Samorządowy.

W roku budżetowym 1928/29 wspomniane wydatki będą pokryte z funduszy przewidzianych w budżecie Tymczasowego Wydziału Samorządowego w likwidacji na rok 1928/29.

Podział funduszy między urzędy wojewódzkie ustali Minister Robót Publicznych, podział zaś między powiatowe związki komunalne w obrębie województw ustala właściwi wojewodowie, przy-

czem ma zastosowanie art. 55 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

§ 5. Czynności w dziedzinie, wskazanej w § 1, oraz administracja techniczna i ekonomiczna dróg publicznych zarządzanych dotychczas przez powiatowe związki komunalne powinny być sprawowane przez utworzony na podstawie uchwały powiatowego związku komunalnego jeden zarząd drogowy z urzędnikiem państwowym jako kierownikiem, wyznaczonym przez Ministra Robót Publicznych po wysłuchaniu opinii zainteresowanego związku komunalnego, której związek komunalny udzielić powinien w terminie określonym przez Ministra Robót Publicznych; termin ten nie może wynosić mniej niż dni 14.

Utworzonym w myśl ustępu pierwszego zarządom drogowym porucza się również administrację dróg państwowych.

Jednocześnie z przejęciem przez powstałe w myśl ustępu pierwszego zarządy drogowe administracji dróg państwowych przekazane będą tym zarządom odpowiednie fundusze, przewidziane na cele tych dróg w odnośnych budżetach.

§ 6. Do zorganizowanych w myśl § 5 zarządów drogowych wejdzie obecny personel państwowych zarządów drogowych oraz personel okręgowych zarządów drogowych i ewentualnie personel biura techniczno-drogowego b. Tymczasowego Wydziału Samorządowego.

Personel państwowy potrzebny na stanowiska kierowników wymienionych zarządów będzie stosownie do zapotrzebowania uzupełniony przez przyjęcie na służbę państwową i etat Ministerstwa Robót Publicznych niezbędnej ilości osób z pośród personelu kierowniczego zarządów drogowych znajdujących się na etacie rad powiatowych.

Do urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych, którzy wejdą w skład zarządów drogowych zorganizowanych w myśl § 5, będą nadal miały zastosowanie przepisy dotyczące państwowych urzędników względnie niższych funkcjonariuszów.

§ 7. Szczegółową instrukcję dotyczącą organizacji wymienionych w § 5 zarządów drogowych, ich zakresu działania i sposobu prowadzenia powierzonej im administracji wyda Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Wprowadzenie w życie organizacji, określonej w powyższej instrukcji, powierza się Ministrowi Robót Publicznych.

§ 8. W powiatach samorządowych, w których nie powstaną zarządy drogowe w myśl § 5, prawa i obowiązki wskazane w § 1 niniejszego rozporządzenia będą wykonywane przez państwowe zarządy drogowe, stosownie do zarządzenia, które wyda Minister Robót Publicznych.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Robót Publicznych — każdemu we właściwym zakresie działania.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

650.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 31 maja 1928 r.

o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) zarządza się co następuje:

§ 1. Uznaje się, że:

1. Dicodeidum (Dihydrocodeinonum), Tropacocainum, Cannabinum, Ekgoninum et salia eorum;

2. Eucodalum (Dihydroxycodoneinum hydrochloricum), Paramorfianum (Dihydromorphinum hydrochloricum), Dilaudidum (Dihydromorphinonum hydrochloricum) et alia salia Dihydroxycodoneini, Dihydromorphini i Dihydromorphinoni;

3. liście koka;

4. Cannabinum, konopie indyjskie oraz wyciąg i nalewka z tych konopi, i

5. wszelkie przetwory wyżej w pp. 1 — 4 wyszczególnionych substancji — wywołują szkodliwe skutki dla zdrowia.

§ 2. Jako przetwory opjumu, morfiny, kokainy, heroiny oraz substancji, wyszczególnionych w pp. 1—4 § 1 niniejszego rozporządzenia, rozumie się wszystkie preparaty, zawierające w swoim składzie którąkolwiek z tych substancji, względnie jej sól, bez względu na postać preparatu (płyn, proszek, maść i t. p.), jak np. Tinctura Opii, Opium concentratum, Pantoponum, Eumebonum, Trivallinum, Narcophinum, Laudanum i t. p.

§ 3. Postanowienia ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) rozciąga się na wszystkie substancje i przetwory, wyszczególnione w § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

651.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 18 czerwca 1928 r.

W sprawie pocztowych przesyłek dworcowych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obrotach wewnętrznym pocztowe przesyłki dworcowe, które będą wydawane odbiorcom na dworcach kolejowych bezpośrednio po nadejściu pociągu kolejowego, w którym pocztę konwojuje funkcjonariusz pocztowy.

Pocztowe przesyłki dworcowe dzielą się na:

- listy dworcowe,
- dworcowe przesyłki gazetowe.

§ 2. Określone w § 1 przesyłki przyjmuje się do przewozu pocztą pod następującymi warunkami:

a) Nadawca winien zgłosić żądanie pisemnie w urzędzie pocztowym, w którym zamierza nadawać przesyłki dworcowe i w piśmie podać nazwisko odbiorcy, numer pociągu, którym przesyłka dworcowa ma być przesyłana oraz nazwę pocztowego urzędu oddawczego, a nadto uściślić ustaloną w taryfie pocztowej osobną miesięczną opłatę za każdą raz codziennie nadawaną przesyłkę. Opłatę powyższą uiszcza nadawca za miesiąc kalendarzowy zgóry nawet wówczas, gdyby żądanie zgłosił w ciągu miesiąca lub wycofał je przed upływem miesiąca.

Na uiszczoną opłatę otrzymuje nadawca pokwitowanie. Nadawca jest obowiązany zawiadomić odbiorcę, którym pociągiem będą przesyłki dworcowe przewożone i wezwać go, aby zgłaszał się na dworcach kolejowych po odbiór tych przesyłek. Zgłaszający się po odbiór przesyłek dworcowych winien okazać zaświadczenie wydane przez pocztowy urząd oddawczy.

b) List dworcowy nie może przewyższać wagi 500 gr., musi być na stronie adresowej opatrzony obwódką czerwoną na 1 cm. szeroką, w środku napisem „List dworcowy”, numerem pociągu i adresem odbiorcy. Na stronie odwrotnej listu nadawca umieszcza swój adres.

Dworcowa przesyłka gazetowa nie może przewyższać wagi 20 klg., musi być dobrze opakowana, opatrzona na stronie adresowej obwódką czerwoną 1 cm. szeroką, w środku napisem „Dworcowa przesyłka gazetowa”, numerem pociągu i adresem odbiorcy, a na odwrotnej stronie adresem nadawcy. Dworcowe przesyłki gazetowe można przysyłać także pociągami, w których przewóz poczty listowej odbywa się za pośrednictwem konduktorów kolejowych.

Pocztowe przesyłki dworcowe muszą być przy nadaniu całkowicie opłacone.

Nadawanie listów dworcowych i dworcowych przesyłek gazetowych jako przesyłek poleconych, jest niedozwolone.